

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

10 janvier 2006

PROPOSITION

**visant à instituer une commission d'enquête
parlementaire chargée d'examiner les fautes
déontologiques, éthiques et juridiques
commises dans la gestion et la direction de
l'Hôpital militaire et, en particulier,
du Centre des grands brûlés de
Neder-over-Heembeek**

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA DÉFENSE NATIONALE
PAR
MME **Talbia BELHOUARI**

SOMMAIRE

I. Exposé introductif de M. Pieter De Crem, auteur de la proposition visant à instituer une commission d'enquête	3
II. Discussion	6
III. Vote	10

Document précédent :

Doc 51 **1942/ (2004/2005)** :
001 : Proposition de M. De Crem.

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

10 januari 2006

VOORSTEL

**tot oprichting van een parlementaire
onderzoekscommissie belast met het
onderzoek naar de deontologische, ethische
en juridische fouten begaan bij het beheer en
het leiden van het Militair Hospitaal en meer
in het bijzonder van het
Brandwondencentrum te
Neder-over-Heembeek**

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE LANDSVERDEDIGING
UITGEBRACHT DOOR
MEVROUW **Talbia BELHOUARI**

INHOUD

I. Inleidende uiteenzetting van de heer Pieter De Crem, indiener van het voorstel tot oprichting van een onderzoekscommissie	3
II. Bespreking	6
III. Stemming	10

Voorgaand document :

Doc 51 **1942/ (2004/2005)** :
001 : Voorstel van de heer De Crem.

**Composition de la commission à la date du dépôt du rapport /
Samenstelling van de commissie op datum van indiening van het verslag:
Président/Voorzitter : Philippe Monfils**

A. — Titulaires / Vaste leden :

VLD Stef Goris, Ingrid Meeus, Hilde Vautmans
PS Talbia Belhouari, Jean-Pol Henry, Yvon Harmegnies
MR Robert Denis, Daniel Ducarme, Philippe Monfils,
sp.a-spirit David Geerts, Dalila Douifi, Walter Muls
CD&V Pieter De Crem, Theo Kelchtermans
Vlaams Belang Staf Neel, Luc Sevenhans
cdH Brigitte Wiaux

B. — Suppléants / Plaatsvervangers :

Miguel Chevalier, Georges Lenssen, Karel Pinxten, Ludo Van Campenhout
Mohammed Boukourna, André Frédéric, Alain Mathot, Patrick Moriau,
François Bellot, Hervé Hasquin, Josée Lejeune, Jean-Pierre Malmendier
Cemal Çavdarli, Jan Peeters, Koen T'Sijen, Inga Verhaert
Roel Deseyn, Luc Goutry, Trees Pieters
Nancy Caslo, Ortwin Depoortere, Bert Schoofs
Benoît Drèze, Melchior Wathelet

cdH	: Centre démocrate Humaniste
CD&V	: Christen-Democratisch en Vlaams
ECOLO	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
FN	: Front National
MR	: Mouvement Réformateur
N-VA	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
PS	: Parti socialiste
sp.a - spirit	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
Vlaams Belang	: Vlaams Belang
VLD	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 51 0000/000 : Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
CRIV : Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)
CRABV : Compte Rendu Analytique (couverture bleue)
CRIV : Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission
MOT : Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 51 0000/000 : Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV : Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV : Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV : Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN : Plenum
COM : Commissievergadering
MOT : Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné cette proposition visant à instituer une commission d'enquête au cours de sa réunion du 7 décembre 2005.

I. — EXPOSÉ INTRODUCTIF DE M. PIETER DE CREM, AUTEUR DE LA PROPOSITION VISANT À INSTITUER UNE COMMISSION D'ENQUÊTE

M. Pieter De Crem (CD&V) invoque le Règlement de la Chambre (cf. articles 145 à 148) en tant que fondement de sa proposition visant à instituer une commission d'enquête. parlementaire chargée d'examiner les fautes déontologiques, éthiques et juridiques commises dans la gestion et la direction de l'Hôpital militaire et, en particulier, du Centre des grands brûlés de Neder-over-Heembeek.

La commission d'enquête doit, selon lui, déterminer clairement les responsabilités en ce qui concerne les problèmes qui se posent depuis plusieurs années déjà au sein de l'Hôpital militaire et du Centre des grands brûlés.

Les premiers communiqués mettant en exergue les dysfonctionnements de l'hôpital militaire sont parus dans les médias en mars 2004. Aujourd'hui, dix-huit mois plus tard, on constate que l'expertise a disparu et qu'une collaboration est recherchée avec l'hôpital Brugmann. En proposant une adaptation du statut du corps technique médical (cf. la proposition de loi fixant des dispositions spécifiques relatives au statut des officiers du corps technique médical du service médical, DOC 51 2090), la majorité tente de détourner l'attention des véritables problèmes.

Les dommages subis par les chirurgiens, le personnel et les patients de l'Hôpital militaire constituent le fil rouge de l'ensemble du dossier. Que le préjudice subi par les chirurgiens ait ou non été causé par eux-mêmes, il n'en demeure pas moins qu'ils ont été rendus «complices», ou considérés comme tels, de pratiques inadmissibles, dès lors qu'il s'agissait pour eux de pratiques inacceptables sur le plan déontologique et éthique. Le préjudice qu'ils ont subi n'était pas uniquement d'ordre financier. Leur bonne réputation ainsi que celle de l'Hôpital militaire sont en cause. Les patients en sont les victimes parce qu'ils ne bénéficient pas d'un suivi médical quotidien, ce qui les empêche d'apprécier dans quelle mesure ils reçoivent un bon ou un mauvais traitement.

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft onderhavig voorstel tot oprichting van een onderzoekscommissie besproken tijdens haar vergadering van 7 december 2005.

I. — INLEIDENDE UITEENZETTING VAN DE HEER PIETER DE CREM, INDIENER VAN HET VOORSTEL TOT OPRICHTING VAN EEN ONDERZOEKSCOMMISSIE

De heer Pieter De Crem (CD&V) beroept zich op het Reglement van de Kamer (cf. artikelen 145 tot 148) als basis voor zijn voorstel tot oprichting van een onderzoekscommissie die belast wordt met het onderzoek naar de deontologische, ethische en juridische fouten begaan bij het beheer en het leiden van het Militair ziekenhuis en meer in het bijzonder van het Brandwondencentrum te Neder-over-Heembeek.

De onderzoekscommissie moet volgens hem duidelijkheid brengen in het vastleggen van de verantwoordelijkheden voor de problemen die reeds verschillende jaren aanslepen in het Militair ziekenhuis en het Brandwondencentrum.

In maart 2004 verschenen de eerste berichten in de media waarbij de dysfuncties van het Militair ziekenhuis centraal stonden. Thans, anderhalf jaar later, stelt men vast dat de expertise er verdwenen is en er wordt gestreefd naar samenwerking met het Brugmann-ziekenhuis. Met een voorgestelde aanpassing van het statuut van het medisch technisch korps (cf. wetsvoorstel tot vaststelling van bijzondere bepalingen betreffende het statuut van de officieren van het medisch technisch korps van de medische dienst (DOC 51 2090)), poogt de meerderheid de aandacht af te wenden van de werkelijke problemen.

De rode draad doorheen heel het dossier wordt gevormd door de schade die werd opgelopen door chirurgen, personeel, en patiënten in het Militair ziekenhuis. Ongeacht of de schade toegebracht aan de chirurgen al dan niet aan henzelf was te wijten, blijft het een feit dat zij «medeplichtig» werden gemaakt of geacht aan ontoelaatbare praktijken, omdat het om voor hen deontologisch en ethisch onaanvaardbare praktijken ging. De schade die ze opliepen is niet alleen financieel van aard. Ook hun goede naam evenals die van het Militair ziekenhuis is in het geding. De patiënten zijn het slachtoffer omdat zij geen dagelijkse medische opvolging hebben waardoor ze niet kunnen inschatten in welke mate zij een goede of een slechte behandeling ontvangen.

À présent, l'expertise a totalement disparu du Centre des grands brûlés. Les successeurs n'ont soit pas l'expérience requise soit pas les compétences requises, ainsi qu'il a été démontré à suffisance lors de différentes interpellations et questions orales développées en commission de la Défense nationale. Les conséquences pour les patients actuels et futurs sont dès lors prévisibles.

Ce qui est inquiétant, c'est qu'à l'heure actuelle, il serait impossible de faire face aux conséquences d'une grande catastrophe, telle que celle de Ghislenghien. L'Hôpital militaire actuel ne fonctionne en effet plus comme un hôpital et ce qu'il en reste travaille dans des conditions inacceptables sur le plan déontologique et éthique. Sous l'angle de la santé publique, il s'agit donc d'un problème particulièrement grave, qui soulève des questions sur l'avenir de la composante médicale et sur la place de l'hôpital militaire au sein de celle-ci.

L'orateur évoque ensuite la mauvaise gestion de l'hôpital. Le premier audit de KPMG (1994-1995) a permis de dégager trois options différentes pour l'avenir de l'Hôpital militaire. Sans procéder à un examen vraiment approfondi des hypothèses de travail, on a choisi la troisième option qui nécessitait cependant de très gros investissements. En 2000, l'un des chirurgiens a ensuite réalisé lui-même, sur demande, une analyse de la situation au Centre des grands brûlés, et il a proposé plusieurs solutions. Il a alors de nouveau été demandé aux jeunes médecins de rester.

Toutefois, c'est depuis la désignation inattendue d'un nouveau chef de service au Centre des grands brûlés que les problèmes internes se sont aggravés et ont entraîné une escalade sans précédent. Tout cela n'est cependant pas dû au hasard. Il ressort du dossier que l'arrivée du chef de service en question a été préparée.

Il ressortait en effet déjà de l'étude du Dr. Pasuch (1998) que des problèmes sérieux se posaient. La responsabilité du ministre et de son cabinet dans l'organisation de la mauvaise gestion est claire comme de l'eau de roche. Le fait que quatre directions différentes ait été désignées en une année l'illustre clairement.

Au début de l'année 2004, la commission de la Défense nationale s'est fait informer sur la question et s'est alors entretenue avec différents intéressés. Il était clair que les problèmes ne se situaient pas tant sur le plan organisationnel que sur le plan de l'éthique médicale, de la déontologie et de l'attitude professionnelle personnelle du chef de service.

De expertise is thans volledig verdwenen uit het Brandwondencentrum. De opvolgers hebben ofwel niet de nodige ervaring, ofwel niet de nodige bekwaamheid. Dit werd reeds ten overvloede in verschillende interpellaties en mondelinge vragen in de commissie voor de Landsverdediging aangetoond. De gevolgen voor de huidige en toekomstige patiënten laten zich dan ook raden.

Onrustwekkend is dat de gevolgen van een zware ramp, zoals bijvoorbeeld die in Gellingen, op dit ogenblik onmogelijk zouden kunnen worden opgevangen. Het huidige Militair ziekenhuis functioneert immers niet langer als ziekenhuis, en datgene wat nog rest werkt in ethisch en deontologisch onaanvaardbare omstandigheden. Vanuit het oogpunt van de volksgezondheid vormt dit dan ook een bijzonder ernstig probleem. Het roept vragen op over de toekomst van de medische component en de plaats van het Militair ziekenhuis hierin.

Vervolgens heeft de spreker het over het wanbeleid. De eerste audit van KPMG (1994-1995) heeft drie verschillende opties aangebracht voor de toekomst van het Militair ziekenhuis. Zonder de werkhypotheses echt grondig te onderzoeken, koos men voor de derde optie die evenwel zeer zware investeringen vergt. Eén van de chirurgen maakte vervolgens, op verzoek, in 2000, zelf een analyse van de toestand van het Brandwondencentrum en reikte een aantal oplossingen aan. Jonge artsen werden daarop opnieuw gevraagd te blijven.

Het is evenwel sinds de onverwachte aanstelling van een nieuw diensthoofd in het Brandwondencentrum dat de interne problemen zijn verergerd en tot een ongekenne escalatie hebben geleid. Dit alles is echter niet aan het toeval te wijten. Uit het dossier blijkt dat de komst van het betrokken diensthoofd werd voorbereid.

Uit het onderzoek van dr. Pasuch (1998) bleek immers al dat zich ernstige problemen voordeden. De verantwoordelijkheid van de minister én zijn kabinet in het organiseren van het wanbeheer staat als een paal boven water. Het feit dat er in één jaar tijd vier verschillende directies werden aangeduid illustreert dit duidelijk.

De commissie voor de Landsverdediging liet zich begin 2004 informeren waarbij zij een onderhoud had met verschillende betrokkenen. Het was duidelijk dat de problemen zich niet zozeer voordeden op organisatorisch vlak dan wel op dit van de medische ethiek, de deontologie en de persoonlijke professionele houding van het diensthoofd.

Pourtant, la majorité n'intervient pas, mais étouffe le problème principal et profite du débat pour protéger le ministre de la Défense par le biais de la proposition de loi précitée relative au corps technique médical.

La commission de la Défense n'est cependant pas une commission d'enquête, et elle n'a fait que s'informer, ce qui n'a d'ailleurs eu aucune conséquence concrète. Cela peut s'expliquer par le fait que c'est le ministre lui-même qui est entièrement responsable des problèmes qu'il a créés et qu'il fait persister. La majorité refuse, pour le moment, de comprendre qu'il s'agit, en l'occurrence, de fautes éthiques et déontologiques graves qui sont tolérées, entérinées et même couvertes par un ministre et son cabinet.

La question essentielle est naturellement de savoir comment on a pu en arriver là.

Comme tous les services des forces armées, la composante médicale doit réaliser des économies. L'hôpital militaire a dû fonctionner de manière plus transparente. Il a été confronté à des départs naturels. Un nouveau statut a dû y être élaboré pour le personnel médical. Plusieurs audits se sont succédé. Des négociations ont eu lieu avec des hôpitaux civils. Tout cela, cependant, n'a rien donné.

M. De Crem ne nie dès lors pas que les missions et la place de l'hôpital militaire dans l'ensemble des soins de santé civils et militaires posent un problème. Il s'agit toutefois d'un autre débat. Un hôpital qui ne travaille pas selon un code éthique et déontologique ne peut plus fonctionner.

La divulgation de ces dysfonctionnements a donné lieu à nombre de questions, d'interpellations et de débats au parlement. Un chef de groupe de la majorité a estimé que le ministre de la Défense avait franchi une limite qui l'empêchait de continuer à diriger son département. Il a même été demandé au premier ministre d'intervenir.

Toutefois, les partis de la majorité ont ensuite pris la défense de leur ministre. Toutes les motions de recommandation de l'opposition ont été écartées. Tous ont cependant reconnu que la position du chef de service n'était plus tenable. Les partis de la majorité n'ont pas pu, eux non plus, ignorer les conclusions de la commission d'enquête interne (2004). Le problème semblait ainsi réglé.

De meerderheid grijpt echter niet in, maar smoort het kernprobleem en grijpt het debat aan om de minister van Landsverdediging via het voornoemde wetsvoorstel inzake het medisch technisch korps in bescherming te nemen.

De commissie voor de Landsverdediging is evenwel geen onderzoekscommissie, zij heeft zich enkel geïnformeerd, wat overigens tot geen enkel concreet gevolg heeft geleid. Dit kan worden verklaard door het feit dat het de minister zelf was die volledig verantwoordelijk is voor de problemen die hij heeft gecreëerd en die door hem in stand worden gehouden. De meerderheid weigert voorlopig in te zien dat het hier gaat om zware ethische en deontologische fouten die getolereerd, bevestigd en zelfs ingedekt worden door een minister en zijn kabinet.

De essentiële vraag is natuurlijk hoe dit zo ver is kunnen komen.

Zoals elke dienst in de Krijgsmacht, is ook de Medische component getroffen door besparingen. Het Militair ziekenhuis moest transparanter gaan werken, werd geconfronteerd met natuurlijke afvloeiingen en een nieuw statuut voor het medisch personeel drong zich op. Verschillende audits volgden elkaar op. Onderhandelingen werden gevoerd met burgerziekenhuizen. Het leidde echter tot niets.

De heer De Crem ontkent dan ook niet dat er zich een probleem voordoet met de opdracht en de plaats van het Militair ziekenhuis in het geheel van de militaire en burgerlijke gezondheidszorg. Dit is evenwel een ander debat. Een ziekenhuis dat niet werkt volgens ethische en deontologische codes kan niet langer functioneren.

De bekendmaking van deze wantoestand gaf aanleiding tot vragen, interpellaties en debatten in het parlement. Een fractieleider van een meerderheidspartij meende dat de minister van Landsverdediging een grens had overschreden die hem in de onmogelijkheid stelde het departement nog verder te beheren. De eerste minister werd zelfs gevraagd om tussenbeide te komen.

De meerderheidspartijen namen nadien de minister echter in bescherming. Elke motie van aanbeveling van de oppositie werd weggestemd. Er was wel consensus rond het feit dat de positie van het diensthoofd niet langer houdbaar was. Ook de meerderheidspartijen konden onmogelijk de conclusies van de interne enquêtecommissie (2004) naast zich neerleggen. Daarmee leek het probleem van de baan.

Or, le ministre de la Défense n'a jamais réellement essayé de sanctionner le chef de service précité après avoir pris connaissance de l'analyse accablante de la commission d'enquête. Cette question a été longuement abordée en commission de la Défense. La majorité est toutefois restée muette afin de ne plus mettre le ministre en difficulté.

Le harcèlement s'est toutefois poursuivi au Centre des grands brûlés. Lors de la catastrophe de Ghislenghien, certains chirurgiens étaient en congé de maladie, en raison des pressions auxquelles ils étaient soumis. Le ministre a alors ordonné au chef de service de rester en congé; les chirurgiens ont été invités à revenir afin de fournir l'aide vitale. Le ministre a déclaré, par la suite, que la catastrophe de Ghislenghien avait démontré le bon fonctionnement de l'hôpital militaire, alors que c'est tout le contraire: si les chirurgiens n'étaient pas revenus, le dommage aurait été incalculable. Ils l'ont fait par sens du devoir. Le ministre a pourtant continué à affirmer qu'il n'y avait pas de problème. Le ministre affirme aujourd'hui que le chef de service concerné a été acquitté, ce qui est également inexact, puisque l'Ordre national des médecins a classé l'affaire sans suite, sans rendre de décision.

L'intervenant souligne par ailleurs que de nouveaux éléments sont apparus ces dernières semaines. Les problèmes rencontrés avec l'INAMI prouvent que l'hôpital militaire et son chef de service fonctionnent en toute illégalité. Une fraude considérable a d'ailleurs été mise en évidence à cette occasion.

Il est donc urgent de déterminer les responsabilités des différents intéressés et de proposer une solution définitive aux dysfonctionnements mis en évidence au sein de l'hôpital militaire et du centre des grands brûlés de Neder-over-Heembeek.

En guise de conclusion, M. De Crem demande à la commission de soutenir sa proposition visant à créer une commission d'enquête parlementaire.

II. — DISCUSSION

M. Luc Sevenhans (Vlaams Belang) souscrit entièrement à l'analyse et aux conclusions de M. De Crem. Il a lui-même suivi attentivement l'évolution du dossier. Il estime que la création d'une commission d'enquête bénéficierait certainement au département de la Défense. Ce dossier a été négligé trop longtemps. La proposition de loi précitée visant à améliorer le statut du corps technique médical (cf. DOC 51 2090) n'offre pas

De minister van Landsverdediging deed echter geen enkele ernstige poging om het diensthoofd te sanctionneren, na de vernietigende analyse van deze enquêtecommissie. Dit kwam uitvoerig aan bod in de commissie voor de Landsverdediging. De meerderheid repte echter met geen woord teneinde de minister niet langer onder druk te zetten.

De pesterijen in het Brandwondencentrum gingen echter verder. Tijdens de ramp van Gellingen waren chirurgen er niet omwille van ziekteverlof als gevolg van de zware druk. Het diensthoofd werd door de minister opgedragen om in verlof te blijven; de chirurgen werd gevraagd terug te komen om de levensnoodzakelijke hulp te kunnen aanbieden. De minister verklaarde achteraf dat de ramp in Gellingen bewees dat het Militair ziekenhuis goed functioneert. Precies het omgekeerde is echter waar: als de chirurgen niet waren teruggekomen was de schade niet te overzien geweest. Ze hebben het gedaan uit plichtsbewustzijn. De minister bleef echter verklaren dat er geen problemen waren. Op dit ogenblik bevestigt de minister dat het betrokken diensthoofd werd vrijgepleit. Dit is echter ook niet waar: de Nationale orde van geneesheren heeft geen uitspraak gedaan, maar de zaak zonder gevolg geklasseerd.

De laatste weken duiken bovendien nieuwe elementen op. De moeilijkheden met het RIZIV bewijzen dat het Militair ziekenhuis én zijn diensthoofd in volledige onwettelijkheid functioneren. Hierdoor kwam overigens een aanzienlijke fraude aan het licht.

Het is dan ook dringend noodzakelijk dat de verantwoordelijkheden van alle betrokkenen duidelijk worden bepaald en er voorstellen worden gedaan om een definitieve oplossing te bieden aan de dysfuncties binnen het Militair ziekenhuis en het Brandwondencentrum te Neder-over-Heembeek.

De heer De Crem vraagt dan ook bij wijze van besluit zijn voorstel tot oprichting van een parlementaire onderzoekscommissie te steunen.

II. — BESPREKING

De heer Luc Sevenhans (Vlaams Belang) onderschrijft volledig de analyse en de conclusies van de heer De Crem. Hijzelf heeft het dossier volledig en met de nodige aandacht gevolgd. Hij meent dat de oprichting van een onderzoekscommissie het departement van Landsverdediging zeker ten goede zou komen. Men heeft het dossier te lang links laten liggen. Het voornoemde wetsvoorstel gericht op een verbetering van het

de solution globale. Il faut encore se pencher sur les malversations commises au sein de l'hôpital militaire. M. Sevenhans adhère donc entièrement à la proposition de M. De Crem.

*
* *

Mme Véronique Ghenne (PS) estime qu'avant d'instituer une commission d'enquête parlementaire, il faut d'abord que tous les autres actes d'enquête soient accomplis et menés à bien, ce qui n'est pas encore le cas actuellement. C'est ainsi que l'INAMI est toujours occupé à approfondir encore ce dossier. Pour le groupe de l'intervenante, la constitution d'une commission d'enquête ne ferait, pour l'instant, qu'entraver ces enquêtes. Il appartient d'ailleurs à l'INAMI de vérifier s'il y a eu des infractions qui peuvent donner lieu à des sanctions. On ne peut dès lors se rallier à la proposition de M. De Crem. Il est primordial de mener un débat de fond, plutôt que de perdre du temps avec une enquête parallèle.

*
* *

M. Bruno Van Grootenbrulle (PS) évoque la catastrophe qui s'est produite à Ghislenghien au cours de l'été 2004. Il n'était pas présent en personne au moment de la catastrophe, mais, en tant que bourgmestre de la commune dans laquelle la catastrophe a eu lieu, il est rentré le plus rapidement possible chez lui, dès qu'il a appris ce qui s'était passé. Entre-temps, le ministre de la Défense nationale était déjà sur place pour prendre les mesures nécessaires avec les différents départements de l'armée. Il est ressorti des premiers contacts avec les victimes et leurs familles et des visites dans les hôpitaux que les éloges étaient unanimes concernant le traitement des victimes brûlées à l'Hôpital militaire de Neder-over-Heembeek et le travail accompli par les équipes médicales dans leur ensemble et par le personnel de soutien. L'intervenant ne peut que souscrire entièrement à ces éloges.

*
* *

Mme Talbia Belhouari (PS), rapporteuse, souhaite encore ajouter au débat que M. Rudy Demotte, ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, a été interrogé de façon circonstanciée sur la problématique de l'Hôpital militaire en commission de la Santé publique. M. Sevenhans et Mme Marghem se sont montrés

statuut van het medisch technisch korps (cf. DOC 51 2090) biedt geen allesomvattende oplossing. Er blijft nood aan een onderzoek naar de malversaties in het Militair ziekenhuis. De heer Sevenhans steunt bijgevolg volledig het voorstel van de heer De Crem.

*
* *

Mevrouw Véronique Ghenne (PS), is van oordeel dat alvorens een parlementaire onderzoekscommissie zou worden opgericht, eerst alle andere onderzoeksdaden moeten worden gesteld en tot een einde worden gebracht, wat thans het geval nog niet is. Zo is het Riziv nog bezig deze zaak verder uit te diepen. Voor de fractie van de spreekster zou de oprichting van een onderzoekscommissie op dit ogenblik deze onderzoeken enkel hinderen. Het komt overigens aan het Riziv toe na te gaan of er inbreuken zijn geweest die aanleiding kunnen geven tot sancties. Het voorstel van de heer De Crem kan dan ook niet worden bijgetreden. Het is primordiaal het debat ten gronde te voeren, eerder dan tijd te verliezen met een parallel onderzoek.

*
* *

De heer Bruno Van Grootenbrulle (PS) verwijst naar de ramp die zich in Gellingen heeft voorgedaan in de zomer van 2004. Op het ogenblik van de catastrofe was hijzelf niet aanwezig, maar, als burgemeester van de gemeente waar de ramp zich had voorgedaan, keerde hij wel zo spoedig mogelijk huiswaarts zodra hij vernam wat was gebeurd. Ondertussen was de minister van Landsverdediging reeds ter plaatse om de noodzakelijke maatregelen te treffen met de verscheidene afdelingen van het leger. Uit de eerste contacten met de getroffen slachtoffers en hun families, en uit bezoeken aan de ziekenhuizen, bleek dat er niets dan lof was voor de behandeling van de verbrande slachtoffers in het Militair ziekenhuis van Neder-over-Heembeek, en voor het werk van de medische ploegen in hun geheel en het ondersteunend personeel. Hij kan deze lofbetuigingen alleen maar volmondig bijtreden.

*
* *

Mevrouw Talbia Belhouari (PS), rapporteur, wenst nog aan het debat toe te voegen dat de heer Rudy Demotte, minister van Sociale zaken en Volksgezondheid, omstandig werd ondervraagd over de problematiek van het Militair ziekenhuis in de commissie bevoegd voor de Volksgezondheid. De heer Sevenhans en mevrouw

satisfaits, au sein de cette commission, des réponses fournies par le ministre.

Le pouvoir de contrôle du parlement par rapport au gouvernement et à la politique menée par le ministre de la Défense nationale doit s'exercer en permanence, par le biais de questions parlementaires et d'interpellations, et non de manière ponctuelle par la constitution d'une commission d'enquête parlementaire. Si M. De Crem s'interroge sur certains aspects de la politique menée, il peut toujours poser une question au ministre à ce sujet, et si la réponse ne lui paraît pas satisfaisante, il peut poser une nouvelle question.

Il ne semble dès lors pas exister, pour l'instant, de motif d'instituer une commission d'enquête.

*
* *

M. André Flahaut, ministre de la Défense, fait observer que la proposition de M. De Crem remonte déjà au 13 juillet 2005. La problématique de l'hôpital militaire a déjà fait l'objet de plus de 500 questions orales et/ou interpellations en commission. On peut donc bien parler de contrôle permanent. M. De Crem utilise d'ailleurs cet instrument à suffisance. Lors de presque toutes les réunions de la commission de la Défense nationale, une question sur cette matière est inscrite à l'ordre du jour. À titre d'illustration, le ministre renvoie aux réunions des 5 et 26 octobre et des 16 et 23 novembre 2005, au cours desquelles il a répondu aux questions de MM. De Crem, Wathelet, Sevenhans et de Mme Marghem. À ces occasions, le ministre a fourni des précisions détaillées sur tous les aspects de la problématique précitée, ainsi que sur la collaboration future avec l'hôpital Brugmann et le réseau Iris. Le ministre considère dès lors que la proposition de M. De Crem a perdu de son actualité.

*
* *

M. Pieter De Crem (CD&V) précise qu'en commission, il a demandé à plusieurs reprises que la commission puisse s'entretenir avec le responsable de l'hôpital Brugmann. Cette proposition n'a pas suscité de réaction à ce jour. La situation financière de cet hôpital, ainsi que l'opérationnalité de ce corps médical dans le cadre d'opérations militaires sont autant de points qu'il convient d'examiner attentivement au préalable.

Marghem toonden zich in die commissie tevreden met de door de minister verstrekte antwoorden.

De controlebevoegdheid van het parlement ten aanzien van de regering en het door de minister van Landsverdediging gevoerde beleid dienen op permanente wijze te worden uitgeoefend, via parlementaire vragen en interpellaties, en niet op punctuele wijze door middel van de oprichting van een parlementaire onderzoekscommissie. Indien de heer De Crem vragen heeft bij bepaalde beleidsaspecten kan hij steeds de minister daarover een vraag stellen, en wanneer het antwoord hem onvoldoende lijkt, een nieuwe vraag stellen.

Er lijkt dan ook, op dit ogenblik, geen reden te bestaan om een onderzoekscommissie op te richten.

*
* *

De heer André Flahaut, minister van Landsverdediging, wijst erop dat het voorstel van de heer De Crem reeds dateert van 13 juli 2005. De problematiek van het Militair ziekenhuis is reeds voorwerp geweest van meer dan 50 mondelinge vragen en/of interpellaties in commissie. Er is bijgevolg wel degelijk sprake van een permanente controle. De heer De Crem gebruikt dit instrument overigens ten overvloede. Praktisch bij elke vergadering van de commissie voor de Landsverdediging staat er een vraag over dat onderwerp op de agenda. De minister verwijst hierbij ter illustratie naar de vergaderingen van 5 en 26 oktober en van 16 en 23 november 2005 waar hij op de vragen heeft geantwoord van de heren De Crem, Wathelet, Sevenhans en mevrouw Marghem. Bij deze gelegenheden heeft de minister op gedetailleerde wijze uitleg gegeven bij al de aspecten van de voornoemde problematiek alsook bij de toekomstige samenwerking met het Brugmann-ziekenhuis en het Iris-netwerk. De minister meent dan ook dat het voorstel van de heer De Crem aan actualiteit heeft ingeboet.

*
* *

De heer Pieter De Crem (CD&V) wijst erop dat hij in de commissie meerdere malen heeft voorgesteld dat de commissie een onderhoud zou kunnen hebben met de verantwoordelijke van het Brugmann-ziekenhuis. Tot nu toe werd hierop echter niet gereageerd. De financiële toestand van dit ziekenhuis alsook de operationaliteit van dit medisch korps in militaire operaties zijn punten die voorafgaandelijk van nabij dienen te worden onderzocht.

M. Philippe Monfils (MR), président, ne considère pas opportun d'inviter actuellement le responsable de l'hôpital Brugmann en commission pour un entretien sur la situation financière ou sur le fonctionnement de l'hôpital. Une rencontre avec les responsables de l'hôpital concerné pourra être envisagée lorsque le ministre aura formulé une proposition globale.

*
* *

M. De Crem décrit ensuite la situation telle que nous la connaissons aujourd'hui.

L'actuel chef de service du Centre des grands brûlés n'est pas qualifié pour diriger le service. Par ailleurs, des soins médicaux y sont dispensés par des médecins qui ne sont pas qualifiés à cet effet, ne possèdent ni la formation, ni les diplômes requis, et se rendent par conséquent coupables d'exercice illégal de la médecine, ce qui est passible de sanctions particulièrement lourdes. Enfin, on a mis au jour une fraude particulièrement importante, qui avoisine sans doute les 16 millions euros.

Il est donc ahurissant de constater que la majorité des membres estiment manifestement qu'il est inutile d'enquêter sur cette situation. Lui, en tout cas, continuera de suivre ce dossier de près.

M. Sevenhans ajoute que les arguments invoqués contre la proposition ne l'ont pas fait changer d'avis. L'intervenant souligne que, selon l'INAMI, la fraude tournerait autour de 29 millions euros. Sur cette somme, on ne pourrait récupérer toutefois que 8 millions euros. Le ministre des Affaires sociales et de la Santé publique a par ailleurs admis que ce montant pourrait encore augmenter. Enfin, l'intervenant demande si l'INAMI a déjà clôturé son enquête dans l'intervalle.

*
* *

Le ministre précise que le département de la Défense nationale a transmis tous les éléments justificatifs au département de la Santé publique. En tout état de cause, il faut également tenir compte du fait que l'hôpital militaire applique des normes qui ne sont même pas exigées dans une clinique privée. Pour lui, il est incontestable que si une série de problèmes apparaissent aujourd'hui, c'est parce que l'on s'attaque à la problématique du cumul de la fonction de médecin militaire avec l'exercice d'une pratique privée. Il conçoit que

De heer Philippe Monfils (MR), voorzitter, oordeelt het niet opportuun op dit ogenblik de verantwoordelijke van het Brugmann-ziekenhuis in de commissie uit nodigen voor een onderhoud over de financiële toestand van of over de functionering van dit ziekenhuis. Eens de minister een globaal voorstel formuleert kan nadien worden overwogen om de betrokken verantwoordelijken van dit ziekenhuis te ontmoeten.

*
* *

De heer De Crem schetst vervolgens de toestand waarmee men thans wordt geconfronteerd.

Het huidige diensthoofd van het Brandwonden-centrum is niet gekwalificeerd om de dienst te leiden. Verder verstrekken geneesheren er medische zorgen die daartoe niet gekwalificeerd zijn, noch de opleiding, noch de vereiste diploma's bezitten, en bijgevolg aan illegale uitoefening van de geneeskunde doen, waarop bijzonder zware straffen staan. Tenslotte is er een bijzonder grote fraude aan het licht gekomen die wellicht in de buurt van 16 miljoen euro te situeren valt.

Het is dan ook onthutsend vast te stellen dat de meerderheid der leden het blijkbaar onnodig vindt om een onderzoek over deze toestand in te stellen. Hijzelf zal het dossier in elk geval grondig blijven opvolgen.

De heer Sevenhans voegt daaraan toe dat de tegen het voorstel ingeroepen argumenten hem niet van mening hebben doen veranderen. Volgens het Riziv, zo stelt de spreker, zou er sprake zijn van een fraude van 29 miljoen euro. Hiervan zou echter slechts 8 miljoen euro kunnen worden teruggevorderd. De minister van Sociale zaken en Volksgezondheid heeft overigens toegegeven dat dit bedrag nog zou kunnen toenemen. De spreker wenst tenslotte te vernemen of het Riziv-onderzoek ondertussen reeds is afgerond.

*
* *

De minister preciseert dat het departement van Landsverdediging het departement van Volksgezondheid alle elementen van verantwoording heeft overgemaakt. In elk geval moet er ook de nodige aandacht worden geschonken aan het feit dat in het Militair ziekenhuis normen worden gehanteerd die in een privé ziekenhuis zelfs niet worden geëist. Voor hem staat het buiten kijf dat een aantal problemen worden veroorzaakt doordat de problematiek van het cumuleren van de functie van militair arts met een eigen praktijk thans wordt aangepakt.

l'amorce d'une solution à ces problèmes en dérange plus d'un et suscite, dès lors, de vives réactions.

On constate toutefois souvent qu'avec le temps, bon nombre de dossiers se dégonflent. Si l'Ordre national des médecins ne s'est pas prononcé sur ce chef de service, classant l'affaire sans suite, c'est parce que l'Ordre des médecins du Brabant à totalement disculpé l'intéressé. Le Conseil d'État lui a également donné raison. Il déplore l'attitude de M. De Crem qui fait un amalgame de tout.

*
* *

Enfin, *M. Sevenhans* ajoute que l'hôpital militaire ne fonctionnait effectivement pas bien au moment où le ministre s'est saisi du dossier en vue d'élaborer une solution. On ne peut en tenir le ministre pour responsable dès lors qu'il n'est pas à l'origine de cette situation. L'intervenant n'a toutefois jamais pu se rallier à la façon dont le ministre a abordé la problématique, voire a aggravé le problème.

Le ministre est convaincu d'avoir assumé pleinement ses responsabilités dans ce dossier, comme dans d'autres.

III. — VOTE

Article 1er

L'article 1er et, par conséquent, l'ensemble de la proposition est rejeté par 9 voix contre 4.

La rapporteuse,

Talbia BELHOUARI

Le président,

Philippe MONFILS

Hij kan begrijpen dat de aanzet tot het oplossen van problemen velen stoort en daardoor hevige reacties uitlokt.

Dikwijls wordt echter vastgesteld dat na verloop van tijd veel van de probleemdossiers in elkaar zakken. Het feit dat de Nationale orde van geneesheren geen uitspraak heeft gedaan inzake het diensthoofd, maar de zaak zonder gevolg heeft geklasseerd, komt doordat de Orde van geneesheren van Brabant de betrokkene volledig heeft vrijgepleit. Ook de Raad van State heeft hem gelijk gegeven. Hij betreurt de houding van de heer De Crem die een amalgaam maakt van alles.

*
* *

De heer Sevenhans, tenslotte, voegt daaraan toe dat het Militair ziekenhuis inderdaad niet functioneerde naar behoren op het ogenblik dat de minister het dossier naar zich toetrok om een oplossing uit te werken. Dat kan de minister dan ook niet worden aangewreven omdat hij er niet aan de oorzaak van ligt. De spreker heeft zich echter nooit kunnen terugvinden in de wijze waarop de minister de problematiek heeft aangepakt en het probleem misschien zelfs wel groter heeft gemaakt.

De minister is er van overtuigd dat hij zijn verantwoordelijkheid in dit dossier heeft opgenomen zoals het hoort net zoals hij in andere dossiers heeft gedaan.

III. — STEMMING

Artikel 1

Artikel 1 en bijgevolg het gehele voorstel wordt verworpen met 9 tegen 4 stemmen.

De rapporteur,

Talbia BELHOUARI

De voorzitter,

Philippe MONFILS